

**MOBILĀS LIETOTNES PROTOTIPA „JAUNĀ BOTĀNISKĀ VĀRDNĪCA”
LEKSIKOGRĀFISKIE UN TEHNISKIE RISINĀJUMI**

Silga Sviķe

Ventspils Augstskola (Latvija)

Ventspils Augstskolas Tulkošanas studiju fakultāte (VeA TSF) savā zinātniskās pētniecības darbā citu Latvijas augstskolu vidū cenšas ieņemt nišu tieši lietīšķās valodniecības apakšnozarē, tādēļ stenda referāta pētījums ir saistīts tieši ar šo apakšnozari un piedāvā risinājumus praktiskajā leksikogrāfijā. Pētījumā sniegts ieskats 2017. gada nogalē VeA iekšējā projektu konkursā „Zinātniskās darbības attīstība Ventspils Augstskolā” apstiprinātajā un realizētajā projektā „Jauna botāniskā vārdnīca: leksikogrāfiskā koncepcija un darba modelis” izstrādātā mobilās lietotnes prototipa leksikogrāfiskajos un informācijas tehnoloģiju risinājumos.

Dažādas speciālās vārdnīcas tiek plaši izmantotas ne tikai tulkošanā, bet arī kā uzziņu avots, tādēļ pieprasījums pēc šādiem terminoloģiskiem darbiem, kas ietvertu gan tulkojošās gan skaidrojošās funkcijas ir plašs (Sviķe 2018, 239). Turklāt pusgadsimtu pēc P. Galenicka „Botāniskās vārdnīcas” izdošanas (1950) pastāv nepieciešamība izstrādāt jaunu botānikas terminu vārdnīcu, kas būtu noderīgs instruments ne tikai profesionāliem tulkotājiem, bet arī plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem, dabaszinātņu studentiem un pedagogiem. Pētījuma teorētiskajā daļā veikta nozarterminoloģijas vārdnīcas izstrādes principu un metožu izpēte, par pētījuma pamatu ņemot botānikas nozares terminoloģiju.

Pētījuma datu ieguvei un apstrādei izmantotas aptaujas un statistiskā datu apstrādes metode, jo pirms terminu vārdnīcas leksikogrāfiskās koncepcijas izstrādes un darba modeļa izpētes tika veikta potenciālo lietotāju aptauja (sk. Sviķe 2018, 228-241). Vārdnīcas koncepcijas izstrādē ņemtas vērā šajā leksikogrāfiskajā aptaujā apkopotās potenciālo lietotāju vēlmes, kā arī rasti jauni specifisku botānikas terminu vārdnīcas aspektu risinājumi (taksonomisko kategoriju marķējums, vizualizācija, definīcijas).

Stenda referātā attēloti pētījuma praktiskajā daļā tapušā un apkopotā terminogrāfiskā materiāla skati un meklēšanas iespējas mobilās lietotnes prototipā, kas izstrādāts uz Android bāzes, iekļaujot terminus un definīcijas lokālā datubāzē. Mobilās lietotnes prototips „Jaunā botāniskā vārdnīca” izstrādāts, apzinot informācijas tehnoloģiju sniegtās iespējas terminu vārdnīcas izstrādē. Stenda referātā attēlota vārdnīcas funkcionālā lietojamība: piekļuve (meklēšana un pārlūkošana), vārdnīcā iekļautās informācijas arhitektūra, navigācija, sasaiste ar jau esošajām brīvpiekļuves vārdnīcām un vietnēm, kā arī citi risinājumi elektroniskajā leksikogrāfijā.

**LEXICOGRAPHIC AND TECHNICAL SOLUTIONS FOR THE MOBILE
APPLICATION “A NEW DICTIONARY OF BOTANICAL TERMS” PROTOTYPE**

Silga Sviķe

Ventspils University of Applied Sciences (Latvia)

Ventspils University of Applied Sciences, Faculty of Translation Studies (FTS VUAS) in its scientific and research work along with other Latvian universities is aimed to occupy a niche in the branch of applied linguistics, therefore this poster paper is directly related to applied linguistics and offers solutions in practical lexicography. The study provides an overview of lexicographic and information technology solutions for a mobile app prototype developed during the internal call for proposals “Development of Scientific Activity at the Ventspils University of Applied Sciences”, approved and implemented within the project “A New Dictionary of Botanical Terms: Lexicographic Conception and Working Model” at the end of 2017.

Various specialised dictionaries are widely used not only in translation but also as a source of information, therefore the demand for such terminological dictionaries, that include

both translation and interpretive functions, is extensive (Sviķe 2018, 239). In addition, after the publication of the “Dictionary of Botanical Terms” by P. Galeniēks (1950) half a century passed, so there is a need to develop a new one that would be a useful tool not only for translators, but also for media professionals, natural science students, and educators. The theoretical part of the study is a research of principles and methods of developing a specific terminology dictionary, taking as the basis the research of the botanical terminology.

Surveys and statistical data processing method are used for receiving and analysing research data, as before the development of the lexicographic concept of the terminology dictionary and the research of the work model a survey of potential users was carried out (see Sviķe 2018, 228-241). The dictionary concept was elaborated considering the wishes of potential users that took part in the lexicographic survey, as well as it includes new solutions for specific aspects of the botanical terminology dictionary (taxonomic category labelling, visualization, definitions).

The poster paper depicts the views of the terminographic material and search possibilities in an Android-based mobile app prototype created and analysed in the practical part of the study, including terms and definitions in the local database. The mobile app “A New Dictionary of Botanical Terms” prototype was developed through identifying the possibilities offered by information technologies in developing the terminology dictionary. The poster paper reflects the functional usability of the dictionary: access (search and browsing options), architecture of the information included in the dictionary, navigation, links to existing open-access dictionaries and websites, as well as other solutions in electronic lexicography.

**LATVIEŠU FOLKLORAS KRĀTUVES TAUTASDZIESMU KRĀJUMS –
PIRMAVOTS DAINU TRADĪCIJAS IZPĒTEI**

Baiba Krogzeme-Mosgorda, Māra Vīksna, Beatrise Reidzāne, Ginta Pērle-Sīle
Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūts (Latvija)

Latviešu folkloras krātuves (LFK) tautasdziesmu krājums ietver vairāk nekā 1 milj. tekstu un ir lielākais latviešu tautasdziesmu vākums pasaulē. Krājums aizsākts līdz ar LFK dibināšanu (1924), kuras viens no mērķiem bija iegūt tautasdziesmas no 216 „mēmajiem” Latvijas pagastiem, kas K. Barona sakārtotajās „Latvju dainās” (1894-1915) nav pārstāvēti. Vākšanas darbā tika iesaistītas Latvijas skolas, iegūti arī vecāki dziesmu vākumi, un rezultātā jau 1927. gadā LFK tautasdziesmu krājums pārsniedza “Latvju dainu” apjomu. Padomju gadu folkloras ekspedīcijās, kas aptvēra visus Latvijas reģionus, tautasdziesmas veidoja lielāko daļu vākuma. Īpaši bagāts ir Latgales dziesmu pūrs, kas „Latvju dainās” gandrīz nav pārstāvēts. Tā kā LFK tautasdziesmu krājumā iekļauti arī ievērojamākie 19. gs. beigās – 20. gs. sākuma dziesmu vākumi (RLB Zinību komisijas krājums, Dainu skapis u.c.), tas ir unikāls avots tautasdziesmu tradīcijas attīstības izpētei Latvijas telpā vairāk nekā 100 gadu garumā.

Interesentiem šis krājums pieejams gan atsevišķās dziesmu teicēju un vācēju kolekcijās LFK arhīvā (t.sk. digitālajās vietnēs www.garamantas.lv un www.dainuskapis.lv), gan apkopotā veidā tautasdziesmu katalogā, kas veido pamatu akadēmiskajam izdevumam „Latviešu tautasdziesmas”.

„Latviešu tautasdziesmas” ir zinātniski komentēts LFK tautasdziesmu krājuma pirmpublicējums, kura mērķis tāds pats kā „Latvju dainu” izdošanai – padarīt latviešu sabiedrībai pieejamu sava laika lielāko tautasdziesmu krājumu nacionālās kultūras un pašapziņas stiprināšanai. Akadēmiskā izdevuma koncepcijas pamatā ir „Latvju dainu” kārtojums. No 1979. g. līdz 2013. g. iznākuši „Latviešu tautasdziesmu” 10 sējumi. Uz Latvijas simtgades Dziesmu svētkiem klajā nāks 11. sējums „Kāzas”, un tuvākajā laikā, pabeidzot darbu pie izdevuma, tiks diskutēts par tā digitālo versiju, kas padarīs LFK tautasdziesmu kolekciju pieejamu interesentiem visā pasaulē.

„Latvju dainu” un „Latviešu tautasdziesmu” tekstu korpusu salīdzinājums ļauj pētniekam, izsekojot dziesmu variantu attīstībai laikā un telpā, padziļināti pētīt tautasdziesmu struktūru un semantiku, to reģionālās īpatnības, tradīciju un jaunradi dziesmas izpildījumā u.tml. Savukārt tautasdziesmu krājuma sociālie pamati, smalkā ģeogrāfija un hronoloģiskie slāņojumi ir bagāts avots starpdisciplināriem pētījumiem, kuros folkloristika saskaras ar valodniecību, arheoloģiju, etnogrāfiju, socioloģiju, kultūrvēstures un vides studijām.

LFK tautasdziesmu krājums ir pastāvīgi izmantots resurss izglītībā un novadpētniecībā, folkloras kustībā, profesionālajā un amatiermākslā. Kā likumsakarīgs turpinājums „Latvju dainu” dziesmu vākumam tas ieguvis nacionāla kultūrsimbola nozīmi.

**THE FOLKSONG COLLECTION OF THE ARCHIVES OF LATVIAN FOLKLORE
– THE PRIMARY SOURCE FOR THE RESEARCH OF LATVIAN FOLKSONGS
(DAINAS)**

Baiba Krogzeme-Mosgorda, Māra Vīksna, Beatrise Reidzāne, Ginta Pērle-Sīle
Institute of Literature, Folklore and Art of the University of Latvia (Latvia)

The folksong collection of the Archives of Latvian Folklore (ALF) contains more than 1 million texts and is the largest collection of dainas in the world. The collection was established with the foundation of ALF in 1924, where one of the aims was to obtain song texts from the 216 so called „mute” parishes in Latvia, that were not represented in the fundamental folksong edition „Latvju dainas” (1894-1915) compiled by Krišjānis Barons. Schools from different parts of Latvia were involved in the collection process, earlier folksong collections obtained, and as a result already in 1927 the number of folksongs in ALF exceeded that of “Latvju dainas”. In the ALF field-work expeditions during the Soviet era

folksongs constitute the largest part. The contribution from Latgale is especially rich, while this region of Latvia is hardly represented in „Latvju dainas”. As the folksong collection of ALF also includes the most significant song collections of the late 19th and early 20th century, it is a unique source for the research of the development of the folksong tradition within the territory of Latvia over a period of more than 100 years.

The ALF folksong collection is available in both the collections of individual singers and collectors (including the websites www.garamantas.lv and www.dainuskapis.lv) and in the folksong card catalogue which is the basis for the academic edition „Latviešu tautasdziesmas”.

„Latviešu tautasdziesmas” is the first complete scholarly publication of the ALF folksong collection. The aim of this edition is basically the same as that of „Latvju dainas” – to make publicly available the largest collection of Latvian folksongs in order to strengthen the national culture. The concept of the academic edition is based on the organisational principles of „Latvju dainas”. From 1979 to 2013 ten volumes of „Latviešu tautasdziesmas” were published. This year the volume 11 „Wedding Songs” will be released, and in the nearest future the digital version of the edition will be discussed, that will provide an access to the ALF folksong collection worldwide.

The comparison of the song corpora of „Latvju dainas” and „Latviešu tautasdziesmas” offers to trace the development of song variants over time and space, thus allowing for advanced study of folksong structure and semantics, their regional characteristics, the relationship between tradition and creativity in song performance, etc. Moreover, the social basis of the ALF folksong collection, its fine geography and chronological diversity are a rich source for interdisciplinary research, where folkloristics come in dialogue with linguistics, archaeology, ethnography, sociology, culture history, environmental studies, etc.

The ALF collection of folksongs is a resource constantly used in education and regional studies, in the development of folklore movement, professional and amateur arts. As a continuation of the folksong collection presented in “Latvju dainas” it has acquired the status of a national culture symbol.

HUMANITĀRO ZINĀTŅU DIGITĀLIE RESURSI PĒTNIECĪBAI UN SABIEDRĪBAI

Sanita Reinsons, Eva Eglāja-Kristsons, Kristīne Pokratniece

Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūts (Latvija)

LU Literatūras, folkloras un mākslas institūts (LU LFMI) jau kopš 1990. gadu otrās puses veic Latvijai nozīmīgu nemateriālās kultūras mantojuma avotu digitalizāciju. Tas tiek veikts trīs iemeslu dēļ: pirmkārt, saglabāt un saudzēt unikālus un kultūrvēsturiski vērtīgus materiālus, otrkārt, uzkrāt analītisku un korektu materiālu bāzi, kas ērti izmantojama pētniecībā un, treškārt, padarīt to ne tikai brīvi pieejamu ikvienam, bet arī iesaistīt sabiedrību digitālo resursu pilnveidošanā un radīšanā. Pētniecībai un vispārējai izziņai tiešsaistē brīvi pieejami vairāki fundamentāli izziņas resursi literatūras un folkloras nozarē, bet pilnveides procesā ir izziņas resursi teātra un mūzikas nozarē.

GARAMANTAS.LV — LU LFMI Latviešu folkloras krātuves (LFK) digitālais arhīvs piedāvā ikvienam bez maksas izziņāt LFK glabātos materiālus. Šobrīd pieejami 536 000 digitalizētu manuskriptu lappušu, ir iespēja noklausīties ap 5000 vēsturisku audio failu un apskatīt ap 14 000 fotogrāfiju un zīmējumu. Līdztekus materiālu digitalizēšanai un publiskas pieejamības nodrošināšanai, garamantas.lv īsteno virtuālās līdzdalības akcijas. 2016. gadā sadarbībā ar UNESCO Latvijas Nacionālo komisiju sekmīgi norisinājās akcija "Valodas talka" (talka.garamantas.lv), savukārt šobrīd, sagaidot Latvijas valsts dibināšanas simtgadi, noris akcija "Simtgades burtņieki" (lv100.garamantas.lv), kurā ikviens tiek aicināts pārrakstīt arhīva manuskriptus datorā, šādā veidā sniedzot ieguldījumu materiālu digitalizācijā. Šobrīd virtuālie līdzstrādnieki pārrakstījuši jau 65 800 manuskriptu lappušu, šādi padarot pētniecībai pieejamu ievērojamu materiālu apjomu.

LU LFMI Literatūras nozares virtuālajā resursā LITERATURA.LV līdzās mūsdienu literārā procesa fiksēšanai ietilpst arī apjomīga Latvijas literatūras darbinieku un literāro darbu datubāze (no 16. gs. līdz mūsdienām), kur ikviens var izmantot dažādas meklēšanas iespējas, lai atrastu sev nepieciešamo informāciju par latviešu literatūru, autoriem, daiļradi vai atsevišķiem darbiem, kā arī paraudzīties uz latviešu rakstniecību dažādu faktu, kultūrdzīves kontekstā un sakarībās. Šobrīd virtuālajā krātuvē atrodas 3000 biogrāfiski un bibliogrāfiski šķirkļi par rakstniekiem, tulkotājiem, literatūrzinātniekiem, kritiķiem un pamatinformācija par teju 21 000 darbu. Ik dienu notiek datu papildināšana, precizēšana un ilustratīvā materiāla pievienošana.

LU LFMI aizsācis arī akciju ciklu "Lasi skaļi". Pirmā akcija šajā ciklā bija "Skandē Veidenbaumu" (01.09.–31.01.2018), kuras laikā interesantiem bija iespēja ieskaņot jebkuru Eduarda Veidenbauma dzejoli gan īpašā audioierakstu kabīnē Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, gan ierakstīt dzejoli savā datorā vai mobilajā ierīcē un augšupielādēt akcijas vietnē <http://lasi.literatura.lv>. Akcijas rezultātā iegūtie 1620 unikālie Eduarda Veidenbauma dzejoļu lasījumi ir vērtīgs materiāls dzejas uztveres analīzei.

DIGITAL HUMANITIES RESOURCES FOR RESEARCH AND FOR PUBLIC USE

Sanita Reinsons, Eva Eglāja-Kristsons, Kristīne Pokratniece

Institute of Literature, Folklore and Art of the University of Latvia (Latvia)

The Institute of Literature, Folklore and Art (University of Latvia, ILFA) has been digitizing significant Latvian intangible cultural heritage source materials since the second half of the 1990s. This is being done for three reasons: first, to preserve and protect unique and culturally-historically valuable materials; second, to accumulate an analytical data easy to use for research; and third, to make these materials freely accessible to the public and to engage society in the creation and development of these digital resources. For academic research and general reference, ILFA offers a number of freely available reference materials for the fields of literature and folklore. The institute is in the process of developing resources for the fields of music and theatre.

GARAMANTAS.LV—the ILFA’s Digital Archives of Latvian Folklore (ALF) make it possible for anyone to access the materials stored there. At present approximately 536 000 digitized manuscripts pages, 5000 historical audio files, and 14 000 photographs and drawings have been uploaded to the archive and are freely accessible. Materials are added to the digital archives daily.

GARAMANTAS.LV is participatory digital archive—its team organises virtual crowdsourcing campaigns, engaging the public to participate in the transcription of handwritten manuscripts. In 2016, in collaboration with UNESCO National Commission the crowdsourcing campaign Language Task Force (Valodas talka, talka.garamantas.lv) was successfully realised. The long-term campaign Centenary Word Wizard (Simtgades burtnieki, lv100.garamantas.lv) is carried out since 2016, it invites one and all to transcribe archival manuscripts to the computer. 65 800 manuscript pages have been transcribed so far.

In addition to highlighting and cataloguing the most important goings on in contemporary literature, the virtual literature resource site LITERATURA.LV provides a large database of Latvian literature (from the 16th century to the present day), which can be used by anyone looking for information about Latvian literature, authors, their literary output or individual works. At the moment there are 3000 biographic and bibliographic entries regarding authors, translators, literary scholars, and critics, and there is basic information about almost 21 000 works of literature, as well as other information, miscellaneous facts about Latvian writing in the context of Latvian cultural life and social affiliations. The materials are updated and clarified every day.

ILFA has also launched the Read Aloud campaign. The first activity in this campaign was the Recite Veidenbaums’ Poetry project, during which participants were invited to record any of Eduards Veidenbaums’ poems, either at the special recording booth set up at the National Library of Latvia or at the campaign’s website <http://lasi.literatura.lv>. 1620 unique readings of Eduards Veidenbaums’ poems collected during the campaign provide a useful source to explore the reception of poetry.

LATVIEŠU LITERATŪRAS VĒSTURE ANĢĻU VALODĀ

Ojārs Lāms, Raimonds Briedis, Ausma Cimdiņa, Māra Grudule, Ieva Kalniņa, Sigita Kušnere, Mārtiņš Laizāns, Viesturs Vecgrāvis
Latvijas Universitāte (Latvija)

Stenda referāts sniedz ieskatu VPP "Letonika" veiktā inovatīvā pētījumā, kura mērķis ir latvistikas tālāka internacionalizācija un latviešu literatūras globālas pieejamības veicināšana. Pētījumu veikuši R. Briedis, A. Cimdiņa, M. Grudule, I. Kalniņa, S. Kušnere, M. Laizāns, O. Lāms, V. Vecgrāvis, V. Vīķe-Freiberga.

Latviešu literatūras procesa un paradigmas stūrakmeni projekta pētnieki redz latviešu dainās. Dainu nozīme tiek aplūkota ne kā vēsturiskā laika aizpildījums, bet kā latviešu pasaules redzējuma, estētikas, poētikas un ētikas avots, kas veidojis un joprojām veido latviešu literatūru.

16.–18. gs. literatūra aplūkota Eiropas kultūras parādību pārnesei prizmā, par atskaites punktiem izvirzot renesansi, reformāciju, baroku, apgaismību. Pārnese tiek saprasta kā Eiropas parādību organiska izplatīšanās lokālās savdabības ietvarā.

19. gadsimta rakstu vēsture skatīta kā triju paaudžu ceļš, ko iesāk pirmo latviešu tautības literātu darbība, turpina nācijas idejas radītāji jaunlatvieši un noslēdz trešā paaudze ar estētisko programmu diferenciaciju tautiskā romantisma un reālisma estētikā.

19. un 20. gadsimta mijas atslēgvārdi – emancipācija, revolūcija, valsts idejas evolūcija. No tēlu psiholoģijas, svārstībām starp romantismu un reālistu un ekspresionistiski saasinātā pasaules nestabilitātes izjūtu tēlojuma fokuss pārvirzās uz jauniem emancipācijas – sociālās, dzimumlīdztiesības, eiropizācijas – lokiem. 1905. gada revolūcijas un sociāldemokrātiskās idejas caur I Pasaules kara gadiem pārtop valsts izveides patosā, rakstniekiem kļūstot par valsts idejas veidotājiem.

20. gadsimta 20.–30. gados pirmo reizi latviešiem ir sava valsts. Rakstnieku dalība valsts izveidē un Brīvības cīņās nosaka, ka lojalitāte pret valsti paliek arī tad, ja tiek rakstīta satīra vai tēlota modernā cilvēka salauztā iekšējā pasaule. Perioda sākums: formas eksperimenti, modernisms, kara radītās psihiķes traumas. Vēlāk: darbi ar mītu, nacionāliem un jaunklasīcisma elementiem. Autoritārisma laikā eksperimenti sašaurinās. Galvenai žanrs – romāns, novatoriska ir dzeja.

II Pasaules karš ierauj Latviju totalitāro režīmu noziegumu virpulī, dramatiski mainot kultūrsocioloģisko ainavu. Padomju laiks ievieš literāro procesu kropļojošu sociālistiskā reālisma dogmātu. Nacistu okupācijas laikā literārā dzīve turpinās cenzūras apstākļos. Darbos dominē nosacīts laiks, slēgta telpa, daudz tiek runāts par meliem.

Atjaunotā padomju okupācija sašķeļ latviešu pasauli, radot trimdu. Dzelzs aizkara dalīta, literatūra tomēr uztur vāras saiknes, kas pēc staļinisma beigām attīstās, tomēr saspringtā, baiļu un aizdomu gaisotnē, uzrādot arī sinhronu modernizāciju. Sākot ar 60. gadiem, rakstniecība kļūst par vienu no galvenajiem veidiem, kā nevardarbīgi pretoties padomju režīmam.

Neatkarības atjaunošanas laika un 21. gs. sākuma literatūra skatīta kā sociālistiskā reālisma postkanona fāzes pāreja uz demokrātisku situāciju un kā postmodernisma pāreja uz tradicionālo žanru un izklaides literatūras uzplaukumu.

HISTORY OF LATVIAN LITERATURE IN ENGLISH

Ojārs Lāms, Raimonds Briedis, Ausma Cimdiņa, Māra Grudule, Ieva Kalniņa, Sigita Kušnere, Mārtiņš Laizāns, Viesturs Vecgrāvis
University of Latvia (Latvia)

The poster is an insight into a project carried out under the SRP "Letonika". The aim of the project is the advancement of Latvian studies and availability of Latvian literature on a

global scale. The researchers are R. Briedis, A. Cimdiņa, M. Grudule, I. Kalniņa, S. Kušnere, M. Laizāns, O. Lāms, V. Vecgrāvis, V. Viķe-Freiberga.

The linchpin of Latvian literature are dainas (folksongs). The importance of dainas is not viewed as a historical occurrence only, but as the source of Latvian world view, aesthetics, poetics and ethics that still influences Latvian literature.

Literature from 16th to 18th century is viewed through the lens of cultural transfer, the main fulcrums being Renaissance, Reformation, Baroque, Enlightenment. The transfer is considered as an organic spread of European ideas, gaining local color in the process.

Writings from the 19th century develop within 3 generations – the first Latvian writers, whose work is continued by the Neo-Latvians, originators of the idea of a Latvian nation, and concluded by authors whose aesthetics are that of national romanticism or realism.

Keywords at the turn of the 20th century – emancipation, revolution, state. From the psychology of characters and exacerbated sense of the instability the focus slowly shifts to new wave of liberations – social, gender equality, europeanization. Revolutions of 1905 and the ideas of social democracy during WWI transform into an impetus to found the Republic of Latvia – poets are driving forces of this idea.

In the 20s and 30s of the 20th century Latvians have their own state for the first time. Many writers participate in the founding of the state and the Latvian War of Independence. Their loyalty to Latvia is present even in their satires and the portrayals of the broken soul of the modern man. Over this period the initial formal experiments, modernism and war traumas are replaced by myth, national motifs and neoclassicism. Authoritarianism confines experiments. The novel reigns, poetry becomes innovative.

WWI drags Latvia into a hurricane of totalitarian crimes thus dramatically changing the cultural and social scene. The Soviet times disfigure literature with the dogmas of socialistic realism. The Nazi grinds literature through thorough censorship. Characteristic to the works are enclosed space, ambiguous time, a focus on lies.

The renewed Soviet occupation divides the Latvian world and creates exile. Through the Iron Curtain literature maintains feeble ties that develop after Stalinism, though in an atmosphere full of fear, at the same time showing signs of novelty. In the 60s literature becomes one of the main methods of nonviolent resistance against the regime.

Literature from the times of The Restoration of Independence and the 21st century is viewed as a phase of post-canon times of social realism that turns into a democracy and also is a postmodern transition to the flourishing of traditional genres and pulp fiction.

NACIONĀLĀS MUTVĀRDU VĒSTURES AVOTI KĀ MORĀLIE STŪRAKMEŅI ATMIŅU KULTŪRĀ

Māra Zirnīte, Kaspars Zellis, Vieda Skultāne, Maija Krūmiņa
Latvijas Universitātes Filozofijas un socioloģijas institūts (Latvija)

Dzīvesstāstu pētījumi ir nepieciešami, lai varam labāk saprast komplicēto sociālo vēsturi Latvijā, līdzīgi kā citās Baltijas un Austrumeiropas valstīs. Pēdējos 26 gadus mutvārdu vēsture attīstās kā pētniecības virziens LU Filozofijas un socioloģijas institūtā. Pētījumu gaitā ierakstītās 4500 dzīvesstāstu intervijas apvienotas krājumā, kas ir viens no apjomīgākiem tāda veida skaņu ierakstu arhīviem Eiropā.

Mutvārdu vēstures pētījumi orientēti uz visām sabiedrības grupām, kas vienīgi iespējams ar plašu sabiedrības atbalstu un brīvprātīgo intervētāju iesaistīšanu.

Krājums iezīmīgs:

- ar dažādām dzīves trajektorijām Latvijā 20. gadsimtā;
- ar pagātnes atmiņām, kas ļauj apzināties sevi un veidot stratēģiju nākotnei;
- ar sadarbību starp pētniekiem un sabiedrību, kas vairo uzticēšanos;
- ar ētisku pieeju avotu pētījumos;
- ar unikāliem runātās valodas paraugiem;
- ar konkrētām laika koordinātēm: pārstāvētas no 20. gs. sākumā līdz gadsimta beigām dzimušo iedzīvotāju atmiņas;
- pārstāvēti latvieši visā pasaulē
- pārstāvētas citas etniskās pieredzes Latvijā.

Nacionālais mutvārdu vēstures krājuma izpētes virzieni:

- Otrā pasaules kara un padomju okupācijas sadalītās nācijas pieredze
- Kultūras identitāte Latvijā un trimdā
- Reģionālās un etniskās iezīmes kolektīvajā atmiņā
- Morālās vērtības atmiņu atspoguļojumā
- Padomju laiku pretrunīgās atmiņas konfrontācijā ar rakstītiem avotiem un presi

Jaunākie pētījumi

- Etnisko kultūru iespaidi dzīvesstāstos

Individuālā pieredze, kolektīvās atmiņas etniskās tradīcijas – Romu, krievu un latviešu atmiņu naratīvs un to ietekme Latvijas sabiedrībā un kultūrā;

- No pagātnes uz tagadni: migrācija un integrācija Baltijā un Ziemeļvalstīs

Dzīvesstāstu pētījums un piedāvājums pieaugušo izglītībai par pārmaiņām sabiedrībā migrācijas iespaidā:

- Naratīvā perspektīva atmiņu pārnēsē starp paaudzēm

Dzīvesstāstu pētījums paver iespēju saprast radošus paņēmienus, ar kādiem veidojas kopsakarības kultūrā;

NATIONAL ORAL HISTORY ARCHIVE SOURCES AS A MORAL CORNERSTONE OF MEMORY CULTURE

Māra Zirnīte, Kaspars Zellis, Vieda Skultāne, Maija Krūmiņa
Institute of Philosophy and Sociology, University of Latvia (Latvia)

National Oral History Archive Sources as a Moral Cornerstone of Memory Culture
Oral history and life story research is very important for developing a better understanding of the complicated social history of Latvia and other Baltic and Eastern European countries.

Over the past 26 years, oral history study has been established as a direction of research at the Institute of Philosophy and Sociology, University of Latvia. More than 4500

life story interviews are held in the National Oral History Archive, the largest such archive of audio recordings in the Europe.

The National Oral History Archive study is oriented towards becoming acquainted with members from diverse groups within the community, which is only possible with broad support from and participation of individual volunteers.

The collection features:

- Diverse life trajectories of Latvian people during the 20th century
- Memories of the past that serve to build self-awareness and a strategy for the future
- Cooperation between social researchers and the community
- An ethical approach to the study of sources
- Unique samples of genuine spoken language
- Memories from people born throughout the 20th century
- Memories from Latvians around the world
- Memories from people of other ethnic groups living in Latvia

Studies involving National Oral History Archive sources examine variety research directions:

- The experience of the Latvian nation, which was divided by the Second World War and the Soviet occupation.

- Cultural identity in Latvia and of Latvians abroad
- Hierarchy of moral values as reflected in memories

Memories of the Soviet era: confrontation between memories and contemporary written sources

- Consolidation of society

Current research topics

- Experience of ethnic cultures as reflected in life stories:

Individual experience, collective memory and narrative traditions of various ethnic groups – Romany, Russian, Latvian – and their influence on Latvian society and culture in the 20th and 21st centuries.

- From past to present: migration and integration through the Baltic-Nordic life story network:

Current changes in the Baltic and Nordic countries brought about by the surge in migration are being introduced as an important theme in adult education.

- Narrative perspectives on intergenerational transmission of memory:

A study of life histories opens up opportunities for understanding the creative ways in which we construct and connect with our cultural world and the ways in which we understand or fail to understand ourselves.

**TĒRBATAS UNIVERSITĀTES UN LATVIJAS UNIVERSITĀTES PROFESORS
JĒKABS LAUTENBAHS (1847-1928)**

Vēsmā Klūga

Latvijas Universitātes Bibliotēka (Latvija)

**PROFESSOR OF THE TERBAT UNIVERSITY AND PROFESSOR OF THE
UNIVERSITY OF LATVIA JĒKABS LAUTENBAHS (1847-1928)**

Vēsmā Klūga

The Library of the University of Latvia (Latvia)

18. gs. 90. gados pieaug to akadēmiski izglītoto latviešu skaits, kuri nesamierinājās tikai ar augstākās izglītības iegūšanu vien, viņiem bija vēlme un drosme tiekties tālāk un kļūt par aktīvu zinātnes darbinieku, lai tādējādi bagātinātu cilvēces sasniegumus un sekmētu savas tautas un dzimtenes dzīves zinātnisko pētīšanu. Viens no viņiem ir filologs, folklorists un literatūrzinātnieks Jēkabs Lautenbahs. Viņš pieder tai latviešu paaudzei, kurai augstākā izglītība bija ļoti reta parādība.

J. Lautenbahs dzimis 1847. gada 20. jūlijā Kurzemē Matkules (agrāk Sabiles) muižā saimnieku ģimenē.

1875. gadā 28 gadu vecumā J. Lautenbahs īsteno savu sapni un iestājas Tērbatas (Jurjevas) Universitātē, kur vispirms studē teoloģiju, bet vēlāk arī filoloģiju un filozofiju. Studiju laikā tiek pamanītas J. Lautenbaha filoloģiskās prasmes un 1878. gadā, pēc lekcijas par latviešu gramatikas vēsturi “Zur Geschichte der lettischen Grammatik”, viņu ieceļ par latviešu valodas lektora vietas izpildītāju.

Lektora amatā J. Lautenbahs turpina filozofijas, vēstures un valodniecības studijas. 1885. gadā viņu ievēl par štata lektoru. 1887. gadā ar rakstu par latviešu reliģiju “Der Religion der Letten” viņš iegūst filozofijas zinātņu kandidāta grādu. 1889. gadā Universitātes uzdevumā viņš pēta latviešu valodas dialektus Vidzemē un Kurzemē, kā rezultātā top pētījums par Abavas izloksnēm “Der Dialekt der mittleren Abau (Kurland)”.

1896. gadā J. Lautenbahs aizstāv maģistra disertāciju par lietuviešu un latviešu folkloras vēsturi “Очерки из истории литовско-латышского народного творчества”. Disertācijā salīdzinātas abu tautu tautasdziesmas, mīklas un sakāmvārdi. Pēc tās aizstāvēšanas J. Lautenbahu ievēl par salīdzināmo valodu privātdocentu, bet no 1904. līdz 1918. gadam viņš ir profesors. J. Lautenbahs pētījis latviešu un pasaules literatūru, folkloru un mitoloģiju.

J. Lautenbahs ir to Tērbatas Universitātes latviešu tautības akadēmisko mācītspēku vidū, kuri 1917. gada jūnijā Latviešu skolotāju kongresā Tartu nodibina Augstskolas sekciju, kas izstrādā dziļi pārdomātu Latvijas Augstskolas dibināšanas projektu.

1919. gadā 72 gadus vecais profesors Jēkabs Lautenbahs uzsāk darba gaitas jaundibinātajā Latvijas Augstskolā (tagad- Latvijas Universitāte) kā vispārējās un latviešu literatūras profesors. Viņš ir pirmais Latvijas Universitātes profesors literatūrzinātnē un salīdzinošās folkloristikas pamatlicējs Latvijā. 1924. gadā viņu ievēl par Latvijas Universitātes baltu filoloģijas goda doktoru (Doctor honoris causa).

Latvijas Universitātes Bibliotēka 1929. gadā saņēma J. Lautenbaha grāmatu dāvinājumu 433 eksemplāru apjomā. Grāmatu klāstā ir izdevumi valodniecībā, literatūrzinātnē, folklorā, teoloģijā un daiļliteratūrā. Dāvinājums ietver arī J. Lautenbaha mācību materiālu manuskriptus, kam Latvijas Universitātes sākuma gados bija būtiska nozīme studiju nodrošinājumā.

LATVISKĀ DZĪVESZIŅA - DROŠS PAMATS DZĪVEI EMIGRĀCIJĀ: BRAZĪLIJAS PIEMĒRS

Nora Vilmane

Liepājas Universitāte (Latvija)

Pētījumā apzināts kā izceļotāju tēvzemes kultūrvidē - sabiedrības etniskās un reliģiskās kopības izjūta, vēsturiskā atmiņa, valoda, audzināšana un izglītība, kā arī prasmes un iemaņas ietekmē emigrantu turpmāko dzīves kvalitāti jaunajā mītnes zemē, šajā gadījumā Brazīlijā. Darbā izmantoti autores ekspedīcijās uz Brazīliju (1999., 2001. un 2009. gadā) iegūtā informācija un dati.

Latviešu diaspora Brazīlijā pastāv vairāk kā 100 gadus (pirmie latviešu izceļotāji tur ieradās 1891. gadā). Ievērojamu mūsdienu latviešu minoritātes daļu Brazīlijā veido pagājušā gadsimta divdesmito gadu Latvijas emigrantu pēcteči. Pēc Pirmā pasaules kara Latvijas baptistu vidē iesākusies Atmodas kustība veicināja daudzu baptistu draudžu locekļu izceļošanas uz Brazīliju garīgo motivāciju un mērķus. Pateicoties harizmātiskajiem un enerģiskajiem baptistu vadītājiem un sabiedrību vienojošajiem garīgajiem mērķiem, 20.-to gadu izceļotāji palika dzīvot vienkopus un izveidoja Vārpas koloniju, kur arī veiksmīgi turpināja Latvijā tradicionālās reliģiskās un saimnieciskās aktivitātes.

Pētījumā izsekota Latvijā paaudzēs pārmantoto un izglītības procesā iegūto garīgo vērtību, t. sk. formālās izglītības un reliģisko tradīciju tiešā ietekme un pārmantojamība uz Brazīlijas latviešu diasporas dzīves kvalitāti 20.gs. otrajā pusē un 21.gs. Kā viens no būtiskākajiem faktoriem apskatīts izglītības darbs Vārpas kolonijā, kas laika gaitā kļuva ne tikai par stabila dzīves ritma simbolu, bet arī izveidoja jaunajai paaudzei drošu pamatu tālāku dzīves mērķu izvirzīšanai un sasniegšanai. Pētījumā apzināti Vārpas skolās strādājušie pedagogi un viņu biogrāfijas, kā arī to latviešu skolotāju vārdi, kas no 19.gs. 90.-ajiem gadiem līdz mūsu dienām strādājuši (un strādā) Brazīlijā izglītības jomā.

Kā novitāte jāmin darbā apkopotā informācija par Latvijas kristietības vēsturē vienīgo masveida misionāru kustību un tās laikā veikto izglītības darbu vietējo iedzīvotāju vidū, ko veica Vārpas latviešu kolonijas iedzīvotāji. Jāatzīmē arī plānveidīgā un pārdomātā šīs kustības darbinieku sagatavošanas iespēja Vārpā.

Darbā apskatīta arī ieceļotāju kopumā augstā profesionālā sagatavotība, prasmes un iemaņas praktiskās dzīves jomās: lauksaimniecībā, celtniecībā, inženierzinātnēs, amatniecībā u.c., ko nodrošināja jau iepriekšējo paaudžu izglītība, darbība un pieredze Latvijā.

Pateicoties kolonijas sabiedrības kopīgajai garīgo vērtību izpratnei, simboliem un tautai raksturīgo kultūras, sadzīves u. c. tradīciju ievērošanai un dzīvesveidam latviešu vidē saglabājās spēcīgas nacionālai identitātei raksturīgās pazīmes un īpašības, kas laika gaitā nodrošināja latviešu diasporas tālāku kvalitatīvu attīstību.

VALUES, SYMBOLS, ETHICAL STANDARDS AND PRACTICAL SKILLS SHARED BY THE LATVIAN NATION THROUGH CENTURES - A SOLID FOUNDATION FOR LIFE IN EMIGRATION: BRAZILIAN EXAMPLE

Nora Vilmane

Liepāja University (Latvia)

The present research investigates the way the cultural milieu of emigrants' native country – the ethnical and religious sense of togetherness, historical memory, language, upbringing and education, as well as practical skills – influences the quality of their further life in the new country they are domiciled, Brazil in this case. The information and data obtained by the author during her expeditions to Brazil (in 1999, 2001 and 2009) are used in the study.

The Latvian diaspora in Brazil has existed for more than 100 years (the first Latvian settlers arrived there in 1891). A considerable part of contemporary Latvian minority consists

of descendants of those emigrants who came to Brazil in the 20s of the last century. The Awakening movement having started in the Latvian Baptist community after the First World War facilitated the spiritual motivation and emigration aims of numerous Baptist parishioners. The new conditions - life in the jungle caused lots of unforeseen hardships to the voluntary emigrants. Owing to the charismatic and energetic Baptist leaders and the spiritual goals uniting the community, the emigrants of the 20s continued living together and founded the Vārpa colony where they successfully proceeded with the religious and economic activities traditional in Latvia.

The research reveals the direct impact and inheritability of the spiritual values, including formal education and religious traditions cherished through generations in Latvia on the life quality of Brazilian Latvian diaspora in the second half of the 20th century and the 21st century. Education work in the Vārpa colony is examined in the study as one of the most essential factors which in the course of time created a sound foundation for the new generation for setting their aims of further life and achieving them. The study has aggregated information about the teachers having worked in the Vārpa schools and their biographies as well as the names of those Latvian teachers who have been working (and are still working) in the field of education in Brazil since the 90s of the 19th century to the present time.

The information summarized in the report about the only mass missionary movement in the history of Latvia's Christianity done by the Vārpa colonists and the simultaneously conducted educational work among the local population can be considered as a novelty, as well as the well planned and considered preparation of the participants of this movement in the Vārpa.

The report also examines the generally high professional qualification of the settlers and their skills at practical spheres of life: agriculture, construction, engineering, crafts and others provided by the education, activity and experience of previous generations in Latvia.

Due to the common comprehension of spiritual values, symbols and the way of life shared by the colony community, as well as to the respect for cultural and everyday life traditions upheld by the nation, strong features and qualities characteristic of the national identity survived among Latvians which in the course of time ensured further qualitative development of the Latvian diaspora.

**KURTA ŠTAFENHÄGENA “PERSONAS CIENAS” KONCEPTS UN MŪSDIENU
DEMOKRĀTIJAS KOMUNIKĀCIJA**

Ella Buceniece

Latvijas Universitātes Filozofijas un socioloģijas institūts (Latvija)

Personas fenomenoloģiskā izpratne un personas tēma, kas bija aktuāla E.Šteinas un citu Getingenas skolas fenomenologu pētījumos, no jauna atgriežas mūsdienu debatēs par privātā un publiskā izpratni un robežām (H. Ārente, S.Benhabiba, Z.Bauman), par personas konstituējošo pamatu (R.Sokolowski “Phenomenology of Person”), par komunikācijas un sociālo identitāšu attiecības definējošajiem vērtību principiem (Šantālas Mufes, Viljama Konolija “agonālās cieņas” koncepts) u.c.

Pamatīgu un sistemātisku personas fenomenoloģisko izpratni caur personas solitāritātē, sociāli-vitālā un ētiskā dzīvi, kā arī to konstituējošo vērtību fenomeniem – cieņu, godu, atbildību, ir devis Kurts Štafenhagens(1885 - 1951), Rīgas Herdera institūta dibinātājs un profesors. Īpašu izvērsumu un pamatojumu šie jautājumi ir guvuši viņa pēcnāves izdotajā darbā “Person und Persönlichkeit. Untersuchungen, zur Anthropologie und Ethik”. Atzīstot Kurtu Štafenhagenu (līdzās Teodoram Celmam) par ” vadošo un oriģinālāko prātu Latvijā”, Herberts Špīgelbergs Štafenhāgena pēdējo darbu galvenajās līnijās vērtē ļoti atzinīgi, sakot, ka, neskatoties uz tā nepabeigtību, šis pēcnāves darbs par personu un personību ir viņa piesātinātākais un plašākais izvērsums, kas izmanto nehuserliānisko fenomenoloģijas metodi oriģinālai un sistemātiskai interpretācijai. Par savu domāšanas laikabiedru un izcilāko 20.gs. filozofu atzīstot Maksu Šēleru, Stavenhāgens lielā mērā aptver arī Šēlera domāšanas laukus, iekļaujot tajos gan fenomenoloģiju, gan filozofisko antropoloģiju, gan ētiku un personas ontoloģiju. Domāšanas intences ziņā Stavenhāgenam ir saskatāma līdzība arī ar citu no Baltijas nākušo vācu filozofu – Nikolaju Hartmani.

Šodienas ekoloģiskās situācijas, vērtību un personas intimitātes krīzes kontekstā īpaša nozīme, manuprāt, ir Štafenhāgena aktualizētajai personas fenomenoloģijai un ar to saistītajiem “cieņas”, ‘goda”un “atbildības” fenomeniem un vērtībām, lai sabalansētu personas dzīves vitālos un formālos spēkus, liberālās un konservatīvās vērtības gan sevī, gan starppersonālajās attiecībās, gan kultūrā un sabiedrībā kopumā, tādējādi rūpējoties par mūsdienu demokrātijas kvalitāti.

**KURT STAVENHAGEN’S CONCEPT OF “PERSON’S DIGNITY” AND
COMMUNICATION OF CONTEMPORARY DEMOCRACY**

Ella Buceniece

Institute of Philosophy and Sociology, University of Latvia (Latvia)

Life’s apprehension phenomenologically grasped, and the theme of person, once typical of the investigations of Edith Stein and other members of the Göttingen Circle, is returning presently within the context of the debates concerning the delineation of the private and the public spheres (Arendt, Benhabiba, Z. Bauman). It is also actualized in the social identity discussion with regard to the principles of basic values in communication (Chantal Mouffe’s “agonal esteem”), etc.

Substantial and comprehensive contribution to the understanding of persons values has been offered by Kurt Stavenhagen (1885 - 1951), Latvian-german phenomenologist, who was among the founders of the Riga Herder Institute (1921-1939), where he became a professor in 1927.

The chief values, forming the person and person/community relations, according to Stavenhagen, is the concepts of esteem (Achtung, respect), of honour and responsibility (Ehrgefühl und Verantwortungsgefühl). By ranking K. Stavenhagen (and Teodors Celms) among the leading and most original philosophers in Latvia, Herbert Spiegelberg speaks

favourably of this work, by saying that „ in spite of its incompleteness , his posthumous work on person and personality is probably the richest, showing his ability to use the methods and insights of non-Husserlian older phenomenology for original and systematic interpretations”.

Kurt Stavenhagen highly esteemed Max Scheler – a contemporary of his and one of the most prominent philosophers of the 20th century – and attempted to encompass his investigations within the amplitude of Scheler’s thought, by including items of phenomenology, philosophical anthropology, ethics and person’s ontology. The general trend of his thought bears resemblance to that of another Baltic German philosopher – Nicolai Hartmann.

The present-day situation of ecological crisis, the devaluation of values and of personal intimacy, calls for the actualization of the phenomenology of person in the manner performed by Kurt Stavenhagen with the view of regaining such values as „esteem”, „honour”, „responsibility”. This might serve for the balancing out of the vital and formal powers, of the liberal and conservative values both in the lives of individual persons and in the inter-personal relations , in the life of the culture and in quality of democracy in general.

**VĒSTURE BRĪDINA UN IEDVESMO, TAGADNE – MEKLĒ CEĻU
(MŪZIKAS PĒTĪJUMI LU LFMI)**

Arnolds Klotiņš, Ilze Šarkovska-Liepiņa

Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūts (Latvija)

Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūts veic kompleksu dažādu periodu Latvijas mūzikas dzīves un jaunrades izpēti – ar akcentu uz kultūras funkcijām sabiedrībā.

Divas pēdējo gadu grāmatas – Mūzika okupācijā (2011) un Mūzika pēckara staļinismā (2018) aplūko mūzikas dzīvi un jaunradi sovjetiskās un nacistiskās okupācijas un kara gados, kā arī mūzikas eksistenci Latvijā pašā dziļākajā sabiedrības politiskā un sociālā apspiestībā. Šī prezentācija sastāv no fotoattēliem ar īsām anotācijām. Opereteātra, Filharmonijas darbība, mūzikas izglītība, dziesmu svētki un citas mūzikas dzīves sastāvdaļas tiek parādītas politiskajā un sociālajā kontekstā. Tiek izvietoti ne tikai ievērojamāko komponistu portreti, bet arī pretošanās kustības dalībnieki no mūziķu vidus, piemēram, prominentā operas soliste Vilma Briede, kura vairākus pēckara gadus ir pavadījusi nacionālo partizānu vidē. Tiek citētas pretošanās dziesmas.

Kongresa laikā minēto pētījumu autori atbildēs uz visiem, arī pašiem komplicētākajiem jautājumiem. Kāpēc ļaudis lielā skaitā piedalījās koros un citos amatieru mākslas pasākumos, lai gan režīms amatieru mākslu uzskatīja par politiskās pāraudzināšanas līdzekli? Kuros momentos lojalitāte režīmam nacionālās valodas un kultūras saglabāšanas vārdā pārtapa kolaborācijā, bet kad nē. Un citi jautājumi.

Svarīgākās mūzikas dzīves norises tiks parādītas skaitļu un tabulu veidā.

Latvijas mūzika senatnē

Pētījums Latvijas mūzika renesansē (2018) ļauj skatīt Latvijas mūziku Eiropas kultūras kontekstā. Galvenā vērība tajā pievērsta norisēm 16. gadsimtā un reformācijai. Avotu studijas ir apvienotas ar kultūrvēstures pētījumu rezultātiem un notogrāfisko materiālu analīzi. Centrā - latviešu un vācu dziesmu grāmatas Livonijā, komponista Paula Bukēna, dzejnieka un mūziķa Burkarda Valdisa jaunrade, instrumentālā mūzika. (Seniespiedumu un rokrakstu attēli).

Laikmetīgā mūzika

Kopš neatkarības atgūšanas latviešu muzikoloģija ir piedzīvojusi būtiskas pārvērtības. Skatījums uz akadēmisko mūziku ir paplašinājies, atbrīvojies no ideoloģiskas cilmes metodoloģiskiem un citādiem iegrožojumiem. To apstiprina arī kolektīvā monogrāfija Latviešu mūzikas kods (2014). Vidējās paaudzes mūzikas pētnieki – muzikologi, komponisti, mūzikas publicisti šajā grāmatā fiksē globālās pārmaiņas Latvijas mūzikas dzīves infrastruktūrā, daiļrades estētikā, tehnoloģijās. Rakstos analizēta bagātīgā mūzikas dzīve pēdējās desmitgadēs, estētiskās pēctecības un novatorisma attiecību dinamika, izcelts sakrālās mūzikas fenomens, aplūkota latviešu mūzikas femīnā šķautne, pētīti folklorisma un elektroakustiskās mūzikas jaunie izteiksmes ceļi, kā arī attieksmes pret tekstu laikmetīgajā mūzikā, – atklājot mūsu laikmeta mūzikas kodu. (Attēli: komponistu portreti, iestudējumu foto).

**THE HISTORY - REMINDER AND INSPIRER, THE PRESENT – SEEKER OF A
WAY (MUSIC RESEARCH AT THE INSTITUTE OF LITERATURE, FOLKLORE
AND ART OF THE UNIVERSITY OF LATVIA (ILFA))**

Arnolds Klotiņš, Ilze Šarkovska-Liepiņa

Institute of Literature, Folklore and Art of the University of Latvia (Latvia)

The Institute of Literature, Folklore and Art conducts complex researches of musical scene and creative work in it, in diverse periods of history in Latvia, with emphasis on the function of a culture in the society.

Two latest researches were published as books – “Music in Occupied Latvia” and “Music in Latvia during the Stalinist Post-War Decade”. They view musical scene during World War II under Soviet and Nazi occupations (1940-1945) and investigates the way music existed under the very deepest political and social oppression.

This presentation consists of photos with short annotations. The Opera, the Philharmonic society, music education, the National Song Festivals and other components of the musical life are shown in political and social context. Alongside the portraits of composers there are represented important figures of resistance among the musicians, for example the prominent opera soloist Vilma Briede, who has spent some post war years beside national partisans. The songs of resistance are quoted as well.

During congress the authors of previously mentioned researches will answer all questions - very complex and simple ones. For example – why did masses of people joined and participated in amateur choirs and other non-professional art events despite the Soviet regimes view of amateur art as political re-education tool? As well as how to differ the situations – when loyalty to the regime in the name of safeguarding Latvian national culture and language turned into collaboration, and when not, and other questions.

The most important musical events will be represented in numbers and tables.

Early Music in Latvia

The study of Latvian music in the Renaissance (2018) allows us to see Latvian music in the context of European culture. The main attention is paid to the events of the 16th century and the reformation. Source studies are combined with the results of cultural-historical research. In the centre there are Latvian and German hymnals in Livonia, composer Paulus Bucaenus, poet and musician Burcard Waldis, instrumental music.

Contemporary music

Since the restoration of independence, Latvian musicology has undergone significant transformations. The view on contemporary classical music has grown, getting rid of ideological semblance of methodological and other constraints. This is confirmed by the collective monograph *The Code of Latvian Music* (2014).

Middle generation music researchers – musicologists, composers, music publishers – characterize global changes in the infrastructure of music in Latvia, creative aesthetics, and technologies. The book analyzes the rich music life in recent decades, the dynamics of aesthetic succession and innovation, highlights the phenomenon of sacred music, looks at the feminine aspects, explores new ways of expression of folklorism and electro-acoustic music, as well as attitudes towards text in contemporary music – discovers the music code of our time.

**NACIONĀLĀ KULTŪRIDENTITĀTE UN LITERĀRAIS MANTOJUMS:
MŪSDIENU LITERATŪRZINĀTNES IZAICINĀJUMI**

Ausma Cimdiņa

Latvijas Universitāte (Latvija)

Stenda referāta mērķis ir sniegt ieskatu Valsts pētījumu programmas "Letonika" projekta "Kultūra un identitātes Latvijā: mantojums un mūsdienu prakse" apakšprojekta "Latviešu pamattekstu pētījumi" (2014-2017) galvenajos darba virzienos un pētījumu rezultātos, kā arī aktuālu teorētiski metodoloģisku jautājumu risinājumos. Pētījuma uzmanības centrā ir dzimumdiference, tās izpausmes literārās un mākslinieciskās jaunrades sfērā dzimumidentitātes kā nacionālās kultūridentitātes perspektīvā, un tas tika veikts sadarbībā ar Norvēģijas finanšu instrumenta finansēto projektu "Gender, Culture and Power: Diversity and Interactions in Latvia and Norway", nacionālās un eiropēiskās identitātes mijiedarbes jautājumus skatot gan teorētiskā griezumā, gan izcilāko Latvijas un Norvēģijas rakstnieču radošajās biogrāfijās. Projekta galvenie izpildītāji ir LU Humanitāro zinātņu fakultātes pētnieki Ausma Cimdiņa, Ieva Kalniņa, Valdis Muktupāvels, Vita Paporinska, Ilze Rūmiece, Ludmila Sproģe u.c. Galvenie rezultatīvie radītāji: starpdisciplināra kolektīva zinātniska monogrāfija "Aspazija un mūsdienas: dzimums, nācija, radošie izaicinājumi" (Zinātne, 2016), kā arī Aspazijas kopotu rakstu jauna akadēmiskā izdevuma koncepcijas izstrāde un 1. sējuma sagatavošana (LU Akadēmiskais apgāds, 2017).

Projekta teorētiski metodoloģisko bāzi veido feminisma literatūras teorija un kritika, kā arī dzimumsocialitātes teoriju (gender theories) pamatnostādnes. Izpratne par cilvēka dzimumu un dzimumdiferences sociālo organizāciju laika gaitā ir mainījusies, mainās joprojām, un līdz ar to mainās šo fenomenu aprakstošie jēdzieni arī literatūras un kultūras zinātnēs. Ne tikai daiļdarbu tekstu, mūsdienās arī literatūras teorijas skolu un virzienu klasifikācija ir visnotaļ problemātiska (arī terminoloģiska rakstura pārpratumu un domstarpību rezultātā, teorijas tulkojot un pārceļot no vienas lingvistiskas telpas citā). Skatot starpdisciplināri – atbilstoši mūsdienu zinātnes prioritātēm – literāru darbu nākas uzlūkot ne vien kā pašvērtību tās estētiskajā paradigmā, bet arī kā politisku substanci un argumentu, zinātnes saiknē ar sabiedrību izvirzot lietīšķiem pētījumiem raksturīgu virsuzdevumus. Šī tendence literatūrzinātni nostāda ambivalentā situācijā: sekot sociālo zinātņu teorētiski metodoloģiskajām ievirzēm vai tomēr kultivēt fundamentāliem literatūras un mākslas zinātnēm raksturīgo - teksta lasījumā un interpretācijā respektēt literatūras kā vārda mākslas sūtībai un būtībai eksistenciāli svarīgo poētisko un metaforisko iedabu, savā ziņā dekadentisko "tīrās mākslas" principu, kas liedz literārus tēlus un motīvus skatīt kā sociālās totalitātes ilustrācijas vai sociālpolitisku simptomu konfigurācijas.

**NATIONAL CULTURAL IDENTITY AND LITERARY HERITAGE: CHALLENGES
OF CONTEMPORARY LITERARY STUDIES**

Ausma Cimdiņa

University of Latvia (Latvia)

The report aims at providing an insight into the main axes and research outputs of the "Studies of Basic Latvian Texts" sub-project (2014-2017), which is part of a project titled "Culture and Identities in Latvia: Heritage and Contemporary Practice" carried out under the "Letonika" National Research Programme, as well as offering solutions to theoretical and methodological issues. The study focuses on the manifestations of gender difference in the field of literary and artistic creation, and gender identity from the aspect of national cultural identity. Research was undertaken in association with a project "Gender, Culture and Power: Diversity and Interactions in Latvia and Norway", funded from the Norwegian Financial Mechanism, and explores the issues of interaction between national and European identities

both from a theoretical aspect and through creative biographies of the most prominent Latvian and Norwegian female authors.

The core of the project team comprise researchers from the Faculty of Humanities at the University of Latvia: A. Cimdiņa, I. Kalniņa, V. Mukstupāvels, V. Paparinska, I. Rūmniece, L.Sproģe, et al. The main outputs: a collective research monography “Aspazija and Modernity: Gender, Nation, Creative Challenges” (2016), the development of a concept for a new scholarly editions of Aspazija’s collected works and preparation of Volume 1 (2017).

The theoretical approach of the project draws on the principles of the contemporary feminist literary theory and gender studies. The understanding of sex/gender distinctions and of social organisation of gender differences has changed over time and still keeps changing, which then leads to changes in concepts and terms used to describe the phenomenon in literary and cultural studies. The classification not only of literary texts, but also of schools and directions in literary theory has become largely problematic today, also due to misunderstandings and disagreements of terminological nature, when theories are translated and transferred from one linguistic space to another. From an interdisciplinary perspective – that is, in line with the requirements of contemporary research – a literary work is to be viewed not only as a value in itself in its aesthetic paradigm, but also as a political substance and argument, when overarching objectives characteristic of applied research are set to link scholarship with society. This tendency puts literary research in an ambivalent situation: either to cultivate the methodology of socio-political orientation, or to develop their distinctiveness as literary studies, so essential for fundamental research, when the poetic and metaphorical nature that is of an existential importance for the mission and essence of literature as an art-form of language is respected in the reading and interpretation of the text – the somewhat decadent principle of “art for art’s sake”, which prevents viewing literary characters and motifs as the illustrations of social totality or configurations of socio-political symptoms.

**LINGVISTISKĀS AINAVAS VALODAS PĀRVALDĪBA LATVIJĀ: NO TEORIJAS
LĪDZ METALINGVISTISKĀM SARUNĀM PAR VALODAS SITUĀCIJU
PUBLISKAJĀ TELPĀ**

Solvita Pošeiko

Latvijas Universitātes Latviešu valodas institūts (Latvija)

Stenda referātā tiks ļoti koncentrētā veidā dotas mūsdienīgu Prāgas lingvistiskās skolas valodas pārvaldības teorētiskās un metodiskās atziņas (Nekvapil 2016, Fairbrother, Nekvapil, Sloboda 2018), īpašu uzmanību veltot valodas pārvaldības analīzes modelim jeb metalingvistisko darbību procesa raksturojošiem kritērijiem. Tiks skaidrots, kas tiek saprasts ar teorijas pamatjēdzieniem "valodas problēma", "sociālie dalībnieki" un "metalingvistiskas darbības" un kā tos attiecināt uz lingvistiskās ainavas pārvaldību Latvijā.

Praktiski tiks aplūkota viena valodas zīme – trilingvāla ielas nosaukuma zīme – no Liepājas, lai atbilstoši valodas pārvaldības modelim:

- skaidrotu, kas un kāpēc to uztver par valodas problēmu;
- kādas sociolingvistiskās normas ir ievērojamas lingvistiskās ainavas tekstos atkarībā no valodas zīmes īpašnieka, žanra un izvietojuma vietas pilsētvidē;
- raksturotu iesaistītos sociālos dalībniekus, viņu lomu, funkcijas, uzskatus un argumentus, kā arī konkrētas metalingvistiskās darbības valodas pārvaldības procesā;
- izvērtētu valodas pārvaldības gaitas efektivitāti un iespējamus trūkumus, kas būtu ņemami vērā citos valodas pārvaldības gadījumos.

Pētījumā ir izmantota normatīvo dokumentu kontentanalīze, kritiskā diskursa analīze medijos publicēto ziņu un komentāru izpētei un intervijas ar atsevišķiem procesā iesaistītajiem dalībniekiem. Lai atklātu valodas zīmes analīzi un izvērtēšanas procesuālo gaitu, pavisam ir piemēroti 40 kritēriji, piemēram: valodas zīmes lingvistiskais raksturojums, valodas problēmas identificētāji, administratīvās lietas uzsākšanas laiks, zīmes īpašnieces apstrīdētās normas, LR Satversmes tiesas secinājumi, juridiskais un sociolingvistiskais rezultāts.

Nekvapil, Jiří (2016). Language Management Theory as one approach in Language Policy and Planning. *Current Issues in Language Planning* 17: 1, 11–22.

Fairbrother, Lisa, Nekvapil, Jiří, Sloboda, Marián (2018). The Language Management Approach. A Focus on Research Methodology. Vol. 5. Berlin: Peter Lang.

**LANGUAGE MANAGEMENT OF THE LINGUISTIC LANDSCAPE IN LATVIA:
FROM THEORY TO METALINGUISTIC TALKS ABOUT LANGUAGE
SITUATION IN PUBLIC SPACE**

Solvita Pošeiko

Institute of Latvian Language of the University of Latvia (Latvia)

Linguistic Landscape as one of the domain of written language functionality is important platform for organization, realization, and study of language use. Publicity of linguistic landscape is one of the reason that raises public discussions on language or metalinguistic talks about language use in individual city texts or linguistic landscape whole in some local societies.

The poster has two aims – theoretical and practical aim. The theoretical aim is to describe the Language Management Theory (LMT) as the analysis model of metalinguistic activities developed by current Prague linguistic school (Nekvapil 2016, Fairbrother, Nekvapil, Sloboda 2018) in terms of Latvian language policy and traditional language management of linguistic landscape of Latvian cities. The practical aim is to show how the language management model can be applied to analysis of individual language problems – “negatively evaluated deviations from a norm” (Nekvapil 2016). Examination of perception, interpretation and evaluation process of one trilingual street name sign in Liepāja is given as

an example. Special attention will give to stages of the LM process, agents, their interests and arguments, and to reasons why actions are not dismissed.

The following parameters will be applied in the analysis of LM processes:

- Time;
- Place and its discourse (ethno-demographic situation, functional profile of city);
- Sign owner, his/her linguistic and non-linguistic (e.g., economic, cultural) interests and motivation behind displayed multilingual language sign(s), and arguments about the need for multilingual sign(s);
- Language practice on sign which is a problem at the same time, according to language policy;
- Functionality of language as a problem on sign, text content;
- Initiator of language signs evaluation – a person who has noticed the problem (non-compliance with the State Language Law) and submitted a report to SLC, his/her arguments about the need to pay attention on language use on signs, monolingualism;
- SLC as power, sign evaluator, and communicator with the public, justifying its position in the particular case (language practice on sign);
- The defined norm that should be followed (“right version of language sign”);
- Evaluation process of certain sign and situation; problems, and challenges;
- Media as informants about the LM process and creators of public discourse;
- Locals’ comments about LM process and participants on internet, TV, and radio, their position on the sociolinguistic issue and arguments used;
- Result (milestones and final decision): visible solution or not (replaced sign, the same sign, paid penalty or not);
- Agents’ satisfaction with the result;
- Discussion on the effectiveness of the LM process, clarity, and dialogue between various agents, as well as LM process impact on future language practice in the Latvian LL.

Nekvapil, Jiří (2016). Language Management Theory as one approach in Language Policy and Planning. *Current Issues in Language Planning* 17: 1, 11–22.

Fairbrother, Lisa, Nekvapil, Jiří, Sloboda, Marián (2018). *The Language Management Approach. A Focus on Research Methodology*. Vol. 5. Berlin: Peter Lang.

**CILVĒKU APMĀCĪBA KĀ ATTĪSTĪBAS FAKTORS. IEPRIEKŠĒJĀS
ATKLĀŠANAS (DOKTORA PĒTĪJUMU PAPLAŠINĀŠANA)**

Gabriela Maria Saucedo Meza
Santo Tomás universitāte (Kolumbija)

Apsveriet nācijas attīstību no tādu aspektu viedokļa, kuras redzamas tikai no ekonomiskās, politiskās vai infrastruktūras, var būt risks, ja tie neietver speciālistu iesaistīšanos, kuri spēj ietekmēt ne tikai izpildi, bet arī dizainu un jauno un pašreizējo izaugsmes stratēģiju pārveidošana, kas papildus ir saistīta ar sociālajām saistībām, kas saistītas ar organizāciju, un līdz ar to arī ar cilvēka principiem, kas veicina sociālo progresu.

Daži statistikas dati un ziņojumi joprojām liecina par labklājības trūkumu, uz kuru katram cilvēkam ir tiesības: veselība, izglītība, mājokļi; vai arvien augoša korupcija vai vides iznīcināšana, lai minētu dažas problēmas. Privātās un valsts iestādes ir izveidojušas valsts politiku, politikas priekšlikumus, kas uzsver iespējas kontrolēt vai izskaust dažas problēmas, uzsverot steidzamo vajadzību pēc izglītības, kas veido un pārveido redzējumu tiem, kas to saņem.

Debatēs par tautu attīstību mēs esam vienojušies par apmācības nozīmi, kas vairāk vērš uzmanību uz katra cilvēka uzvedības vai spēju paaudzi, kas papildus savam tehniskajam raksturam attīsta cilvēka priekšstatu ar lielāku izpratni par savu darbību ietekmi. Tas ir iespējams veidošanās scenārijos, kur izglītības iestādēm ir būtiska nozīme, lai misionāru uzdevums būtu precīzi atbildīgs, lai radītu gan jaunas zināšanas, gan to akadēmiskās kopienas pārveidojumus. Pārdomām ir jākoncentrējas uz izpratni: kā cilvēka veidošana veicina cilvēka, organizācijas un nācijas attīstību, kāda ir izglītības iestāžu atbildība cilvēka veidošanā, kā dzīvo? humānisma apmācība?

Lai atbildētu uz šiem jautājumiem, Kolumbijas Santo Tomás universitātē tiek veikta doktora darba izstrādāšana izglītībā, kuras galvenais mērķis ir izprast, kā akadēmiskā kvalitāte un cilvēka veidošana veicina Kolumbijas augstākās izglītības iestāžu izcilību. Šajā pētījumā cilvēka izglītība tiek uzskatīta par vienu no faktoriem augstākās izglītības iestāžu vadībā, kā arī uzsvars tiek likts uz to, kā šis faktors veicina izcilību.

Attiecībā uz attīstību, kas atbilst humānisma redzējumam, tika ņemts vērā teorētiku, piemēram, Nussbaum un Cortina, ieguldījums; un papildus tam, lai atbalstītu sociālās pārstāvniecības tehniku, dažādu izglītības dalībnieku pārdomas ir iekļautas saistībā ar cilvēka izglītības tēmu: tās jēdzieni, ietekme un labā prakse.

Prezentācijā iekļauti šī doktora pētījuma priekšrocības, kurās ietverti salīdzinošās analīzes rezultāti starp iepriekšminētajiem teorētiķiem un iepriekšminētās tehnikas dalībniekiem, kā arī sākotnējās atbildes uz iesniegtajiem priekšlikumiem.

**HUMAN TRAINING AS A FACTOR FOR DEVELOPMENT. PRELIMINARY
REFLECTIONS (ADVANCE OF DOCTORAL RESEARCH)**

Gabriela Maria Saucedo Meza
University Santo Tomás (Colombia)

Considering the development of a nation from the perspective of actions seen only from the economic, political or infrastructure point of view can result in a risk if they do not include interventions by professionals who have the capacity to influence not only the execution, but also the design and redesign of new and current growth strategies that, additionally, comply with the social commitment leveraged on human principles that contribute to the social progress of the organizations and, consequently, the country.

Some statistics and reports still point to a gap in the well-being to which every human being is entitled: health, education, housing; or an increasingly high rate of corruption or environmental destruction, to name but a few problems. Private and governmental entities have generated public policies and policy proposals that emphasize the possibilities of

controlling or eradicating certain problems, emphasizing the urgent need for education that shapes and transforms the vision of those who receive it.

In the debate on the development of nations, there has been a consensus on the importance of training that is aimed more at the generation of behaviours or capacities in each human being who, in addition to his or her technical profile, develops a profile of a human being who is more aware of the impact of his or her actions. It is in the possible scenarios of formation where educational institutions play an essential role as they are precisely the ones responsible, by mission, for generating both new knowledge and transformations in their academic community. The reflection should focus on understanding: how human formation contributes to the development of the person, an organization and a nation; what is the responsibility of educational institutions in human formation; how could humanistic formation be lived?

To answer these questions, a doctoral thesis on education is presented at the University of Santo Tomás in Colombia, whose general objective is to understand how academic quality and human training contribute to the excellence of higher education institutions in Colombia. This research considers human training as one of the factors in the management of higher education institutions, among others, as well as the emphasis on how this factor contributes to excellence.

For development, the contributions of theorists such as Nussbaum and Cortina, among others, have been considered in terms of the humanist vision; and additionally, in support of the technique of social representation, the reflections of various educational actors on the subject of human formation have been incorporated: their concepts, impacts and good practices.

The presentation includes the advances of this doctoral research, incorporating results of the comparative analysis between the theorists mentioned and the participants in the technique mentioned, as well as preliminary answers to the proposals that are proposed.

MULTILINGVISMUS INDIJĀ UN EIROPĀ — RAKSTURĪGĀKĀS PROBLĒMAS UN RISINĀJUMI

Vija Požarnova

Latvijas Universitātes Latviešu valodas institūts (Latvija)

Lai arī tradicionāli tiek uzskatīts, ka valodas situācija kā kultūras sastāvdaļa Rietumos un Austrumos ir gana atšķirīga, iepazīstoties ar Indijas Republikas un Eiropas Savienības vēsturi, struktūru, etnodemogrāfisko situāciju un multilingvisma risinājumiem, jāsecina, ka valodas politikas kontekstā arī atšķirīgu iezīmju salīdzināšana dod iespēju šķietami pašsaprotamus aspektus aplūkot no cita skatpunkta. Piemēram, novērtēt Eiropas šķietami mazo valodu augsto statusu, ko nodrošina dalība Eiropas Savienībā, zinot, ka Indijas Republikā ir valodas ar lielāku runātāju skaitu, bet nesalīdzināmi zemāku statusu. Piemēram, godvari, kura ir dzimtā valoda trim miljoniem cilvēku, pēc *EGIDS* skalas un *Ethnologue* projekta pētījumiem tai atbilst tikai 6.b līmenis, kas nozīmē, ka valoda ir apdraudēta — lai gan tajā joprojām aktīvi runā mājās, ciematos, tirgū un reliģiskās vietās, tā netiek izmantota izglītības sistēmā un darba vidē gluži vienkārši tādēļ, ka valodai nav rakstības. Tādējādi jāpiekrīt vairāku valodas politikas pētnieku uzstādījumam, ka gan pilnīgākai valodas situācijas analīzei un izpratnei, gan valodas politikas teorijas attīstīšanai ir nepieciešama dažādu atšķirīgu valstu un valstisku veidojumu valodas politikas salīdzināšana. Turklāt arvien aktuālāki kļūst Rietumu un Austrumu starpkultūru pētījumi, kas ne vien atspoguļo tradicionāli uzsvērtu atšķirību īpatsvaru, bet atklāj arī līdzības, kopīgas problēmas un sniedz idejas alternatīviem risinājumiem, kas 21. gadsimta globalizācijas kontekstā ir akūta nepieciešamība.

Attiecīgi gan Indijas, gan Eiropas multilingvisma praksē un valodas politikā saskatāmas gan līdzīgas, gan atšķirīgas iezīmes, kuras skaidrojamas ar dažādiem notikumiem vai fenomeniem (piemēram, izteiktā šķiru sabiedrība, kas Indijā joprojām pastāv). Savukārt valodas politika katrā Eiropas Savienības dalībvalstī un katrā Indijas Republikas štatā pierāda to, ka valodas situācija katrā valstī ir unikāla, un, jo vairāk tiks pētītas valodas situācijas atšķirīgās valstīs, jo vieglāk būs izprast dažādus procesus sabiedrībā, kā arī rast jaunus, efektīvus un sabiedrību vienojošus, nevis šķeļošus risinājumus pasaules multilingvisma uzturēšanas un valodu saglabāšanas kontekstā.

MULTILINGUALISM IN INDIA AND EUROPE — COMMON PROBLEMS AND SOLUTIONS

Vija Požarnova

Institute of Latvian Language of the University of Latvia (Latvia)

Traditionally, language situation as a significant part of the culture is considered to be rather diverse in the West and in the East, yet, exploring the history, structure, ethno-demographic situation and solutions of the multilingual society in the Republic of India and European Union, it can be seen that, in the context of language policy, even comparison of diverse features gives a different perspective to perceive seemingly implicit aspects of it. For example, appreciating the comparatively high status of the seemingly small languages in Europe, which is provided by being part of the Union, if we know that there are languages in India with a larger number of speakers, but significantly lower status. Like Godvari — which is the first language of more than 3 million speakers in India, but according to the *EGIDS* scale it corresponds only to the level 6b, which means it is threatened, although it is still widely used in many sociolinguistic domains, but not in the educational system and employment market. Therefore, it can be agreed to the opinion of several language policy researchers — a comparison of the language policy in different countries, states and even supranational unions is necessary to realize detailed studies and apprehension of the language situation, as well as for the development of the theory of language policy. Furthermore,

Western versus Eastern cross-cultural research is getting more topical, revealing not only the traditionally emphasized proportion of the differences, but also highlighting the similarities and common issues, thus discovering innovative ideas for alternative and efficient solutions, which are desperately needed in the context of the globalization processes nowadays.

Accordingly, in the practice of multilingualism and language policy in India and Europe both similarities and common features can be found, which can be explained by different events or phenomena (for example, dividing the society into classes, which is still practiced in India). While language policy in every state of the European Union and Republic of India shows the uniqueness of the language situation, it still needs to be studied more and in more diverse states, to comprehend the different processes of the society, as well as to discover innovative, efficient and society-uniting, not dividing solutions in the context of the global multilingualism and language protection.